

allevegne, hvor det har været anvendt, har vist Uvillie og med Rette. Det sikrer ikke Rævnin-
gerne den Uafhængighed af Regjeringen, som
Institutionens Væsen kræver! og lidt længere nede
paa samme Side hedder det: at det „strider mod
Institutionens Væsen at foreskrive en Valgmaade,
der indeholder den Fare, at Rævningerne blot
blive de retskyndige Dommerses sjøelige Ned-
skaber.“ Det er temmelig haarde Udtryk, noget
haardere, som sagt, end jeg turde have troet at
burde benytte her i denne Sal. Jeg vil ind-
skrænke mig til at sige, at, som vi hørte saa klart
fremstillet fra flere Sider under de foregaaende
Forhandlinger, har Løgelementet i Form af Ræv-
ninger en Opgave at løse ved Sagens Paafjen-
delse, der er forskjellig fra den Opgave, som de
retslerde Dommere have at løse, men hvorfor
da give de retslerde Dommere, give Formanden
i Landsretten nogen Indflydelse paa Valget af
Rævningerne og paa Bestemmelsen af Marslisterne.
Det ligger i Sagens Natur, at Rævningerne ere
en Folkeret, og at de for at staa uafhængige og
upartiste til alle Sider og navnlig for at nyde
den fornødne Tillid i saa Henseende maa være
udgaaede af et Valg, der ikke har Noget med
Regjeringen ellers dens Embedsmænd at gjøre.
Det er ogsaa i den Anledning, at det hedder i
Processkommissionens Motiver Side 44 blandt
Andet: „Et System, der udelukker baade admini-
strative og judicielle Embedsmænd fra Medvir-
kning, kan kun ordnes saaledes, at Valget lægges
i Hænderne paa kommunale Raad eller Udvalg,
der fremgaa af disse. Utvilsomt sikrer dette System
en Række af de Veitingsler, som maa udværes
hos Rævningerne.“ Ja, det mener jeg ogsaa, til
disse Uttringer kan jeg fuldkommen slutte mig.
Jeg vil kort sige, at min Mening er den, at
Valget af Rævninger, det vil sige Bestemmelsen
af, hvilke Personer der skal opføres paa Mars-
listerne over Rævningerne, hos os vistnok rettest, kan
henlægges til Sogneraadene og til Kjøbstadernes
Kommunalbestyrelser. Saavel Sogneraadene som
Kommunalbestyrelserne ville utvilsomt besidde det
første personelle Kendskab, bedst kjende hver en-
kelt Mand, og bedst kunne bedømme, hvem der paa
Grund af sin Dygtighed, Retfærdighed og Selv-
stændighed maa anses for mest egnet og værdig
til at kaldes til Rævningehvervet. Jeg veed ikke,
fra hvilken Side eller fra hvilket Synspunkt man
skalbe reise Indvendinger mod at henlægge Valget
af Rævningerne til Sogneraadene og Kjøbstadernes
Kommunalbestyrelser. Disse kommunale Autori-
teter ere, jeg tror at kunne sige, aldeles ubestrid-
ligt de, der ville have den bedste Personalkund-
skab og ere tillige i Besiddelse af en saadan al-
mindelig Afgtelse og Tillid i det almene Om-
dømme, at man vistnok der lægger Valget af Ræv-
ningerne i de allerbedste og dertil mest stikende

Hænder. Det var disse korte Bemærkninger, som
jeg har villet tillade mig at fremspø, idet jeg af
det Hensyn, som jeg nævnte, nemlig at jeg ikke
tror, man her vil give sig itaast med Benisumiddelbar-
hedsystemet, mener, at det er uden Nytte at komme ind
paa en udførlig Gjennemgang og Betragtning
af den Ordning af Domsstolene, som Lovfor-
slaget foreslaar.

Alberti: Af det meget Nye, som findes
i dette Lovudkast, er for mig det Afnit, der be-
skrives, hvorledes Rævningerne skulle vælges, det
mest tiltrækkende. Jeg skal derfor strax sige min
Mening om denne Del af Lovudkastet. I det
Hele taget maa jeg tiltræde Forslaget om Ræv-
ningers Udneevnelse. Jeg mener, at Reglerne
om Grundlisterne og Marslisterne, Hovedlisten og
Lillegslisten, hvorefter tilfids Rævningerne i de
enkelte Sager komme ud, er antageligt. Det
eneste Parti, hvorimod jeg kunde gjøre nogen Ind-
vending, og om hvis Vndring der ogsaa vil
blive Spørgsmaal, er det om Dannelsen af Mars-
listerne, om hvem der skal vælge de Rævninger,
der skulle staa paa Marslisten. Saaledes som
det er foreslaaet, er det jo en af Regjeringen ud-
nævnt Formand, to Landsretsassessorer og to
Personer valgte af Amtsraad og Kjøbstadkommu-
nalbestyrelser. Utsaa af Valgkollegiet for Mars-
listen, det Kollegium, som skal udnevne Rævning-
erne, ere tre paa Regjeringens Standpunkt, naar
man vil skjæle mellem Embedsstand og Lø-
gmand, medens to ere paa Løgmændenes Stand-
punkt. Jeg skalbe antage, at det vilde
være det Retteste, at Valgkollegiet blev
dannet af Kjøbstadernes Kommunalbestyrelse
og Amtsrådene; jeg tror, at man uden Fare kan
danne et saadant Valgkollegium, og jeg kan ikke
indse, at Landsretternes Medlemmer bør have no-
gen Indflydelse paa Valget af Rævningerne. Ud-
kastet om Strafferetspleien giver Landsrettens
Medlemmer Indflydelse paa Bestemmelsen af,
hvilke Sager der skal for Rævningeretten.
Skulle nu Landsrettens Medlemmer tillige have
Indflydelse paa at afgjøre, hvem der skal sidde i
Rævningeretten, faae Landsretterne en Indflydelse
baade i personel og reel Henseende, og jeg tror
ikke, at det er gavnligt, nødvendigt kan det paa
ingen Maade være. Men, som sagt, herom vil
der jo kunne blive Spørgsmaal senere. Jeg er-
kjender, at det er et underordnet Punkt, og lige-
som jeg i det Hele sluttede mig til Udcastet i
Strafferetspleiesagen med Hensyn til Rævninger,
saaledes gjør jeg det ogsaa med Hensyn til Ud-
nævnelsen af dem ifølge det foreliggende Forslag
om Domsmagtens Ordning; men jeg maa dog
dertil sige nogle Bemærkninger. Derjom Ræv-
ningerne ikke skulle have Mere at bestille, end man
kan forudsætte, de ville faae efter Strafferetspleie-